

Jan Cox, zoon van Troje

Orpheus, hij zong in tonen
van olieverf, diafaan als
paarlemoer, het tere van
schelp en vogelveer

van paarlemoer zijn voorhoofd:
'zo mooi als een Florentijnse
schandknaap,' zei de grote dichter

een man om te wonen
in een stad van marmer,
om beschenen te worden
door het amber van Caravaggio

een zoon van Troje
om een vader te dragen
op zijn rug terwijl de poorten
een vuurbol waren

hij wou geloven in oude
verhalen: goden die neerdalen,
wonen onder ons; mensen
die neerdalen onder de aarde,
hun doden opeisen als
een geboorterecht, en zie:

de geliefde volgt de zanger
zoals dieren hem opzochten
in het bos – hij was geboren
om een lied te zijn in olieverf

hij hing als een uitroepteken
aan een zoldering, een akkoord
van hobo en klavecimbel:
wie herkent de donkere toon
vóór de zanger zwijgt, wie
gelooft zijn oren, vóór de stilte

Staf De Wilde